

## 21de Møde.

Fredag den 20. December, Kl. 11 $\frac{1}{2}$ .

Den første Sag paa Dagsordenen var:

*Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Opførelse af et Hospital for Søværnet.*

**Formanden:** Hertil foreslaas: *Brandes, Døcker, J. Pedersen, Holger Petersen, Rambusch, Niels Rasmussen, Poul Rasmussen, Sonne, Sørensen-Egda, Sørensen-Salsøger og Thomsen.* Hvis ingen udtaler sig herimod, betragter jeg disse Medlemmer som valgte. (Ophold). De er saaledes valgte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 115 af 14. Maj 1909 om Tilsyn med Sejlskibe m. m.*

**Formanden:** Hertil foreslaas: *Jørgen Berthelsen, Bojsen, Oluf Jensen, Harald Jensen, P. Nielsen, Nordby, Fr. Petersen, Rambusch, Sonne, Sørensen-Egaa og Tvede.* Hvis ingen udtaler sig herimod, betragter jeg disse Medlemmer som valgte. (Ophold). De er saaledes valgte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Tyende.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 71).

Sagen sattes under Forhandling.

**Justitsministeren (Bülow):** Under 27. Januar 1905 blev der stadfæstet en Lov, hvorved der nedsattes en Kommission til at forberede en Revision af Tyendelovgivningen og fremkomme med Forslag til en Tyendelov. I Marts 1910 afgav denne Kommission sin Betænkning. Desværre samlede der sig ikke indenfor Kommissionen et Flertal om noget bestemt For-

slag, men Kommissionen delte sig i 3 Mindretal, hvoraf de to var stemte for, at der skulde gives en Tyendelov, medens det tredie holdt paa, at der ingen Lov burde være for Retsforholdet mellem Tyende og Husbond undtagen for det mindreaarige Tyendes Vedkommende. Ministeriet sluttede sig til de to førstnævnte Mindretal, dem, der forment, at der burde være en Lov, som regulerede dette faktisk bestaaende Retsforhold, og det sluttede sig i det væsentlige til det første af disse Mindretal, om end det ogsaa i det Lovforslag, der blev fremsat, tog Hensyn til forskellige af de Indvendinger, det andet Mindretal havde fremsat. Jeg skal dog fremhæve, at det i Kommissionsbetænkningen, Pag. 5, hedder: „Medlemmerne af det første Mindretal ønsker i øvrigt særlig at fremhæve, at de enkelte Bestemmelser i det af dette stillede Forslag alle er vedtagne ved Flertalsafstemninger indenfor Kommissionen. Det endelige Resultat har saa ganske vist kun kunnet samle de ovenfor nævnte Medlemmer om sig.“

Jeg skal efter disse indledende Bemærkninger gaa over til at gennemgaa Forslaget i dets Hovedtræk, saaledes som det nu er vedtaget i Folketinget, og fremhæve de væsentligste af de Forandringer, det er undergaaet ved Behandlingen der.

I § 1 bestemmes det, at Loven ordner Retsforholdet mellem Husbond og Tyende, men ikke finder Anvendelse, naar den tjenende har selvstændig Husstand eller er fæstet paa kortere Tid end en Maaned. — I § 2 bestemmes, at Loven er deklaratorisk, saaledes at Parterne ved Indgaaelse af Tyendekontrakt kan forandre samtlige de Bestemmelser, der findes i Tyendeloven, med Undtagelse af tre. Den ene af disse tre er § 6, 2det Punktum, der gaar ud paa, at Fæstemaalet ikke gyldigt kan indgaa for længere Tid end et Aar. Den anden findes i § 11, der indeholder Bestemmelser om, hvorledes Tyendeværelser skal være indrettede. Den tredie findes i § 22, der indeholder Bestemmelser om skolepligtigt Tyendes Forhold. Dernæst findes der i § 2, 2det Stykke, visse Bestemmelser, der ikke paa Forhaand kan fraviges, men som altsaa kan fraviges under visse Omstændigheder. Det er Bestemmelserne i §§ 13—19 om Husbondens Forpligtelse til at holde Tyendets Ejendele assurere mod Ildsvaade samt hans Forpligtelser i Tilfælde af Tyendets Sygdom. — I § 4 findes Bestemmelser om, at Fæstemaalet kan afsluttes mundtligt eller skriftligt, og at Ministeriet skal „lade ud-